

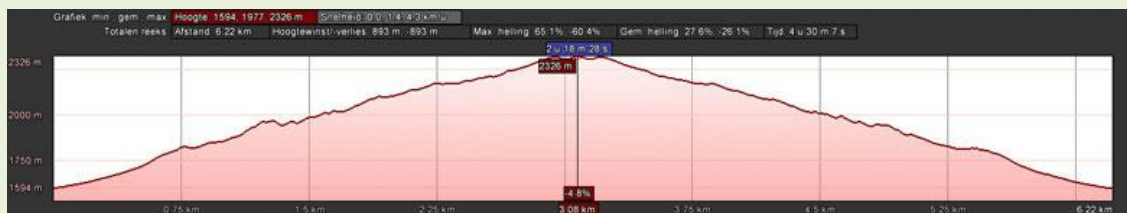

De Rüsselsheimer Hütte

Plangeross - Kitzlesbach - Waterval - Rüsselsheimer Hütte - Kitzlesbach - Plangeross

***** - 6 Km - 880 Hm - 4:30 uur

Een wandeltocht naar de Rüsselsheimer Hütte is een belevenis, maar het is een zware tocht. Niet alleen vanwege de vele hoogtemeters, het gaat veelal over een zeer smal paadje langs steile hellingen en diepe afgronden. Deze route is niet geschikt voor kinderen en ongeoefende bergwandelaars.

Onze voorkeur gaat uit naar rondwandelingen, maar hier is geen 'rondje' van te maken. Er zijn verder geen paden, dus moeten we heen en terug de zelfde route afleggen.

Het gebrek aan andere paden maakt het eenvoudig om de route te beschrijven, eenmaal op het juiste pad omhoog wijst het zich vanzelf.

Toch hebben we van deze tocht een verslag willen maken om zo dit bijzondere uitstapje onder de aandacht te brengen. Dit geeft ook de mogelijkheid om foto's te kunnen laten zien die jullie mogelijk over de streep kunnen trekken om deze wandeling ook te gaan doen.

Wij hebben deze wandeling aan het einde van onze vakantie in het Pitztal gepland, vanwege de zwaarte vonden wij het raadzaam eerst een tijdje te acclimatiseren voor we er aan zouden beginnen.

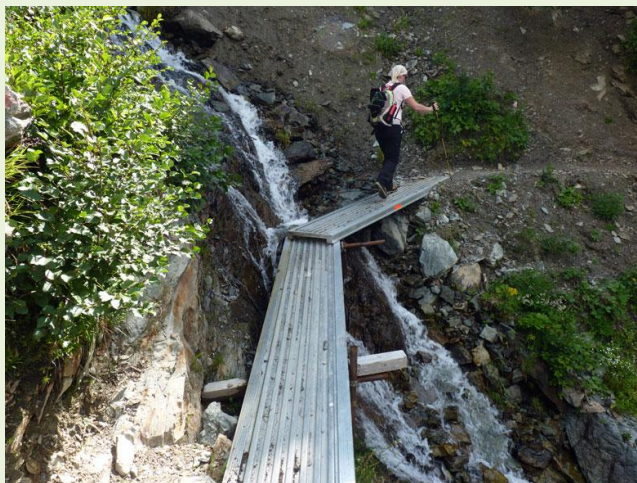
Al vroeg staan we op de parkeerplaats tussen de dorpjes Weisswald en Plangeross (1612m), want voor later op de dag is er onweer aangegeven. Reden om extra vroeg van start te gaan.

Vanaf deze parkeerplaats worden twee huttentochten aangegeven; Naar de Rüsselsheimer Hütte, en aan de overzijde van het dal naar de Kaunergrathütte. Een nog zwaardere tocht.

Eerst moeten we de weg oversteken, daarna wijzen gele routeborden ons de weg links de berg omhoog. De daar aangegeven officiële looptijd is twee uur tot aan de Hütte zonder pauzes. Neem daarbij anderhalf uur terug en een uur aan pauzes onderweg, en een langere stop bij de Hütte, dan is de door ons gelopen tijd van viereneenhalf uur totaal volgens het boekje geweest.

Het klimmen begint vanaf de eerste meter, eerst nog geleidelijk omhoog tussen de struiken en bomen door. Al snel wordt het echter steiler en gaat het via haarspeldbochten verder omhoog tot boven de bomengrens. We lopen dan een steeds smaller wordend dal in en komen steeds dichterbij de Kitzlesbach. Maar zonder dat we bij de beek zelf kunnen komen.

Lastig wordt het pas wanneer er van links een beekje bij komt. Daar is een groot gedeelte van het pad verdwenen, de oversteek van dit stroompje is mogelijk gemaakt door een stellage van stalen buizen en metalen planken te bouwen.

De planken zijn glad en er is nergens houvast, dit maakt het tot een eng stukje voor iemand met valangst zoals ondergetekende. De hindernis wordt dan ook zo snel mogelijk genomen.

Na dit kloofje is het een en al haarspeldbochten omhoog via een nog slechts zeer smal en steil paadje. Wel is er daar op de moeilijkste punten gezekeerd met staaldraad of kettingen waarmee we goed omhoog kunnen komen.

Zo gaat het op deze route van begin tot het eindpunt kilometers lang langs de berghelling omhoog met nauwelijks ergens een vlakker gedeelte. Een echte kuitenbijter.

Regelmatig blijven we even staan om weer op adem te komen na een pittig stukje, maar vooral ook om even van het uitzicht naar achteren te genieten dat alsmaar fraaiër wordt. Ook voor het maken van foto's is het op dit paadje voor de veiligheid absoluut nodig om even te blijven staan.

Het uitzicht is vooral zo indrukwekkend omdat we hier aan de overzijde van het Pitztal tegen de Kaunergrat aankijken. Een prachtige bergketen met recht voor ons de Verpeilspitze van 3423m hoog. Links daarvan de Watzespitze met zijn 3532m en onder andere de Seekogel met een respectabele 3357m.

Met het winnen aan hoogte zien we ook de gletsjers op de Kaunergrat, en heel mooi probeert de Plangerossalpe ons uit te dagen daar eens te komen wandelen.

Via deze opvallende Plangerossalpe, waar duidelijk zichtbaar de Lussbach doorheen stroomt, gaat de bekende wandelroute 927 omhoog naar de hoger gelegen Kaunergrathütte. (2817m)

Genietend van dit uitzicht op de omgeving van het Pitztal trekken we weer verder. Meer haarspeldbochten volgen nog op onze weg naar boven.

Wanneer het eindelijk minder steil wordt zijn er ook steeds meer paadjes. Vaak zijn het afkorting van langere lussen van het hoofdpad, soms is maar nauwelijks te onderscheiden wat nu de eigenlijke route is.

Als we na weer een bocht dan de Rüsselsheimer Hütte voor het eerst zien, lijkt deze snel dichterbij te komen. Het einddoel is in zicht. Het laatste stuk tot aan de hut valt echter tegen. Het lijkt dichterbij dan het in werkelijkheid is en het pad maakt nog veel kronkels en lussen heen en weer zodat de afstand toch nog aanzienlijk is.

Maar dan staan we eindelijk onder een steile rotspiek waar de Hütte bovenop staat. Het laatste steile stukje klimmen we nog omhoog en gaan dan gelijk door naar de achterzijde waar het terras ons lokt. Er staat een harde wind hier boven en het terras ligt er heerlijk beschut bij in een gebied bezaait met grote rotsblokken.

Bijkomen op het terras is heerlijk na alle hoogtemeters die we hebben afgelegd, het mooiste uitzicht hebben we van daaraf echter niet.

Daarvoor moeten we nog iets verder omhoog klimmen tot om de rotsformatie achter de Hütte heen. Daar gaan we nog even op een rotsblok zitten om de omgeving eens goed in ons op te nemen.

Vanaf dat plekje hebben we zicht op minstens vijf gletsjers. Rond de Kaunergrat moeten dat de Neururer Ferner, de Plangerossferner en de Seekartesferner wel zijn.

We kunnen echter nu ook helemaal links tot achter in het Pitztal kijken waar bij Mandarfen de trein omhoog gaat naar de nu zichtbare Mittelbergferner en Taschachferner. Daar hebben we eerder deze week al over het ijs mogen lopen.

Helaas is het al veel te snel weer tijd om op te breken. De dichttrekkende lucht laat ons weten dat het voorspelde onweer niet heel erg lang meer op zich laat wachten, en we rekenen nog op anderhalf uur lopen naar het dal.

De terugweg gaat over de zelfde route, dus zoeken is niet nodig. We proberen lekker door te stappen voor zover dat op dit soort paadjes mogelijk is, waarbij we ook nog eens te maken krijgen met een sterk toenemende wind. Precies volgens planning komen we weer bij de auto terug en is er nog net tijd om de wandelschoenen uit te trekken voor de regen met bakken uit de lucht valt. Een typische warme zomerdag in Oostenrijk.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2013 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |